

skutečnému nastěhování rodiny st-lovy volný a zda dán byl st-li k dispozici, aby se do něho s rodinou mohl nastěhovati, spočívá napadené rozhodnutí na nesprávném právním posouzení věci a náleželo je proto dle §u 7 zák. o ss zrušiti.

č. 2359.

O b e c n í n o t á ř i n a S l o v e n s k u: Bývalý obecní notář, který nebyl jmenován čsl. úředníkem státním po rozumu § 4 zákona č. 211/1920, má nárok toliko na výslužné podle uherských předpisů i tehdy, když ho úřad omylem nazval v dekretu pensijním notářem převzatým.

(Nález ze dne 14. května 1923 č. 8165).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 1142 adm.

V ě c: Kornel W. v R. proti administrativnímu výboru župy spišské v Levoči o vyměření pense.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Min. vnitra zamítlo výnosem ze 24. března 1921 žádost Kornela W., obecního notáře v R., za převzetí do státní služby při politické správě na Slovensku. Min. pro Slov. zpravil o tom st-le a župana v Levoči výnosem ze 24. dubna 1921 č. 9926. Ve vyhotovení výnosu tohoto pro župana určeném odvolává se min. pro Slov. na ustanovení § 7 zák. z 22. března 1920 č. 211 Sb. a nařizuje, aby byl Kornel W. do 30. června 1921 ze služby propuštěn resp. dle uherského systému pensionován.

Administrativní výbor župy spišské v Levoči rozhodnutím z 15. července 1922 vyslovil, že dává ve smyslu přípisu min. pro Slov. č. 9926/21 do státní služby převzatého notára Kornela W. na základě §u 7 zák. z 22. března 1920 č. 211 Sb. s platností od 1. dubna 1922 na odpočinek a vyměřil mu dle župního statutu o požitcích obecních a obvodních notářů župy spišské pensi částkou 3880 Kč ročně.

Rozhoduje o stížnosti na rozhodnutí posléz uvedené uvážil nss toto:

Stížnost vytýká napadenému rozhodnutí nezákonnost, poněvadž st-l jako dočasně jmenovaný notář se stal ve smyslu §§ 4 a 6 nař. ze 4. června 1920 č. 383 Sb. mlčky státním úředníkem a tudíž mu vyměřena býti může pense jedině podle zákonů pro státní úředníky platných.

Nss vyslovil již ve svém rozhodnutí Boh. 1142 adm. právní názor,

1. že obecní a obvodní notáři, kteří byli ustanovení podle uherských zákonů před 28. říjnem 1918 a podali ve smyslu §u 5 zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb. žádost za ustanovení notářem, stanou se státními úředníky podle cit. zákona teprve tenkrát, jmenoval-li je min. vnitra podle §u 4 cit. zákona okresními nebo obvodními notáři,

2. že jedině notáři ministrem vnitra jmenovaní jsou, pokud jde o jejich zaopatřovací požitky, podrobeni zákonům platným pro státní úředníky republiky čsl. Jsou tedy okolnosti, o které st-l nárok stížnosti uplatňovaný opírá, že byl totiž po 28. říjnu 1918 županem dočasně jmenován notářem, a že složil slib poslušnosti republice čsl. pro otázku, sluší-li st-li vyměřiti pensi dle systému uherského či dle předpisů platných pro státní úředníky čsl. nerozhodné.

V konkrétním případě není o tom sporu, že st-l byl obecním notářem již před 28. říjnem 1918 a že podal žádost za jmenování notářem podle zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb.

Žal. úřad vycházel dále z předpokladu, že min. vnitřní žádost tuto zamítl výnosem z 24. března 1921. Stížnost předpokládá tento nepopírá. St-l nebyl tedy ministrem vnitřní jmenován notářem ve smyslu §u 4 cit. zákona a proto se nestal státním úředníkem čsl. státu.

Žal. úřad neporušil tudíž zákon, když vyměřil st-li na odpočinek přeloženému dle §u 7 zák. z 22. března 1920 č. 211 Sb. pensi podle uherských předpisů.

St-l poukazuje ve své stížnosti ještě k tomu, že min. pro Slov. nazývá ve svém výnose č. 9926/21 st-le jako do státní služby převzatého notára. Protože výnosem č. 9926/21 byl st-l zpraven o tom, že byla jeho žádost za převzetí do státní služby ministerstvem vnitřní zamítnuta, jest zjevné, že toto tvrzení st-lovo zakládá se pouze na stati napadeného rozhodnutí, ve které se uvádí, že se dává na odpočinek »ve smyslu přípisu ministra pro Slovensko č. 9926/21 do státní služby převzatý notár Kornel W«, tedy na nesprávné citaci výnosu č. 9926/21.

Nss-u náleží zde pouze zkoumat, zda napadený výnos o vyměření pense st-lovy dle uherských předpisů odpovídá zákonu. Poněvadž pak výrok tento shledán byl na základě shora uvedených vývodů v soulase se zákonem, nemá okolnost, že v napadeném rozhodnutí nesprávně uveden byl nesporný obsah shora zmíněného výnosu č. 9936/21 pro posudek, zda stížnost jest důvodná, žádného významu. . . .

č. 2360.

Státní zaměstnanci. — Školství: Školník obchodní školy vydržované obchodní komorou v bývalém Uhersku nemá proti státu čsl. — nebyl-li jím výslovně ustanoven ve státní službě čsl. — ani tehdy nároků pensijních, když škola sama byla převzata do správy čsl. státu.

(Nález ze dne 14. května 1923 č. 8238).

V ě c: Jan Sz. v Bratislavě proti ministerstvu školství a národní osvěty (odb. rada Zdeněk Zítka) stran odepření výslužného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 20. května 1922 nevyhovělo min. škol. žádosti Jana Sz., bývalého školníka zrušené maďarské obchodní školy v Bratislavě, za přiznání a vyměření výslužného, ježto žadatel do státních služeb čsl. vůbec přijat nebyl a min. škol. nepřevzalo v příčině jeho převzetí do státní služby nějakých závazků.

Stížnost na rozhodnutí toto podanou neshledal nss důvodnou.

St-l vychází z názoru, že čsl. stát jako nástupce práv a závazků bývalého maďarského státu převzal bratislavkou obchodní školu a tím že byl i povinen převzít také jeho do svých služeb.

Názoru tomu nelze dáti za pravdu. St-l byl, jak sám doznává, zaměstnancem bratislavské obchodní školy, jejímž vydržovatelem podle administrativních spisů nebyl však stát uherský, nýbrž obchodní a živ-